

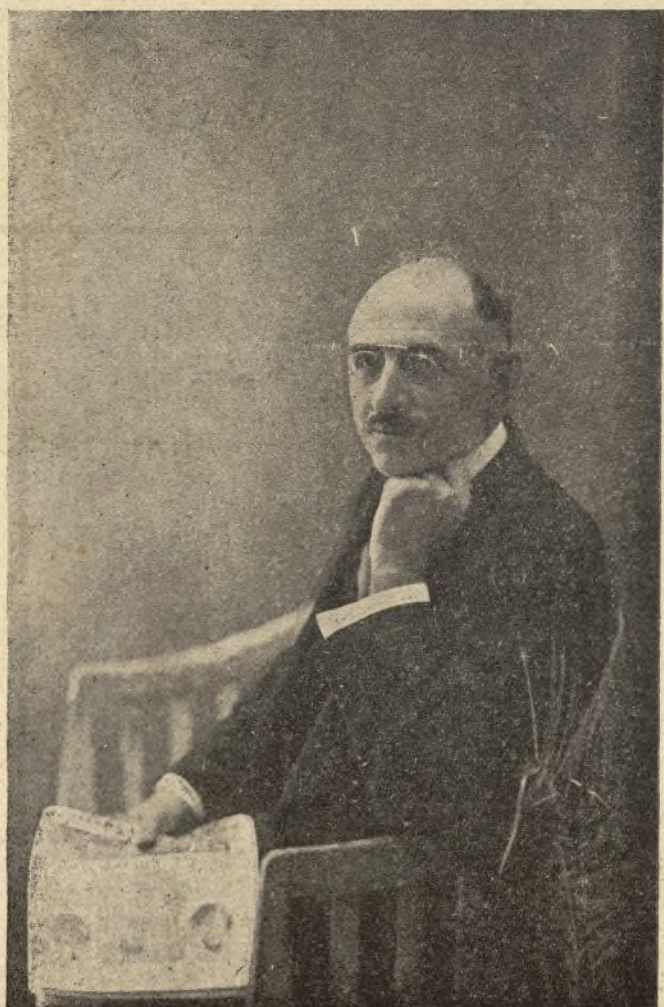
Any II

Barcelona 13 de gener de 1922

N.º 34

LA REVISTA POPULAR de FOLKLORE SARDANA

COMPOSITORS DE SARDANES

20 cts.

En Antoni Juncà
Ayuntamiento de Madrid

CAMISERIA

C. FITÓ

S. en C.

Jaume I, 11 - Antiga Casa Grau

La casa més assortida
en Camises, Corbates
i Gèneres de Punt
per a home

GRAN BARATURA DE PREUS

Extens assortit en
Bufandes de seda,
des de **5** Ptes. una

R·O·M·À·N·T·I·C·A Comentarís a una conversa

I

“Regalims del cor”

Tornant de l'audició va cantar-me eixa inspirada sardana. No vaig gosar a preguntar-li perquè sos ulls, cantant, s'humitejaven; no obstant, però, llegí en ells que aquelles llàgrimes li eixien de l'ànima.

Ell va morir. L'encis per aqueixa sardana no ha mort. Per mi és la més bella i la més expressiva de totes. Si em preguntessin perquè, no ho sabria pas dir: perquè és planyívola, perquè és alegroia, perquè ses notes són conprendedores, perquè la cantava ell..., perquè per ella s'han vessat llàgrimes de les més preuades: de goig, de passió, d'enyor!... I si encara em diguessin que no té gens de tecnicisme musical, que no és com ha d'ésser tota sardana ¿què m'importaria, si la que és perfecta no ha estat compresa i, per tant, no ha entrat en fons, i aquesta sí? Aquesta, ses notes parlen, parlen com si reciteixin una dolça melodia amorosa, com si oïssis a cau d'orella sospirs delectants, i, a voltes, com un desconsolador plany de desamor, i llavors és quan a hom li espurnegen els ulls, formant-s'hi dues gotes, que no són més que dos regalims del cor.

Aureli Cortiella-Martret

Hem rebut de la cobla «La Selvata» aquestes ratlles, preguntant-nos amb molt interès la seva publicació.

Llegint la seva Revista LA SARDANA del dia 16 del corrent, hi trobem l'opinió del Mestre Toldrà respecte de les cobles empordaneses. Nosaltres creiem fermament que el Sr. Toldrà exposa son concepte respecte de les mateixes, de faiso sensera, sens animadversió per a cap de les corporacions no incloses en el nombre de les mellors; més, sia'ns permès de discrepar de l'opinió del repetit Mestre, i que així ho fem constar publicament fent honor a la veritat i en defensa pròpia.

Lluny de nosaltres l'intenció de menyspreuar la labor artística de les tres cobles que posa a la devantera com a executantes de nostra dansa nacional; però creiem que el Mestre Toldrà no haurà tingut ocasió d'escoltar les execucions de nostra entitat, que no volem presentar com a mellor que les al·ludides per ell; més, si que podem certificar que La Selvata, que s'ofereix per a probar-ho practicament, pot sumar-se entre les cobles consagrades pel públic com a les mellors de la província de Girona.

«La Selvata»

Dels articles firmats, que es publiquin en LA SARDANA, en són responsable llurs autors

CRÒNICA

Ja s'ha escolat l'any vint-i-hu, primer (enc que no complert) que porta de vida LA SARDANA.

Si girem un moment els ulls enrera vers el camí fet, no podem per menys que restar satisfets de la tasca realitzada.

El nostre propòsit al fer LA SARDANA fou el de crear una revista on hi tingués ressò tota aspiració, ànsia de perfecció sardanística, i cal convenir en que havem aconseguit el nostre propòsit.

Perquè, des de el primer nombre de LA SARDANA que aprofitant el tenir oberetes de bat a bat les nostres columnes, en elles s'hi han sostingut polèmiques que palesen (com deiem fa quelques setmanes) que la LA SARDANA té vida arrelada, puix de les polèmiques en surt sempre la llum, i cosa que no és discutida, és cosa morta; en nostres columnes — diem, — hi han fet sentir la seva veu tots els qui senten la sardana, els poetes, els músics, els escriptors, fins els senzills sardanistes — com nosaltres — que en sentir el ardit sò d'una tenora, senten bategar llurs cors amb més força i a l'uni son, amarats de sant amor per la sardana, la joliva filla de nostra mare Catalunya...

I al fer balanç de l'obra de LA SARDANA, ens trovem amb el Càrreg en blanc i la Data, oh la Data! en ella hi tenim: Poesies, de M. Alcàntara Gusart, Manuel Capdevila, Florenci Cornet, Josep Carner i Ribalta M. Capdecolla, P. Ferrés Costa, Josep M. Francés, Llorenç Gisbert, Angel Guimerà,

Manuel Gibert, Joan Llongueras, Joan Maragall, J. Martí Aparicio, Jordi de Matafochs, Francesc Matheu, Miquel Navarra, Joan Planas, Josep S. Pons, L. Roura Garriga, T. Raurell, Frederic Soler, J. Sancho Farrerons, M. Valdeperas, J. Vergès Almar, etc. amb un total de prop de quaranta composicions poètiques de alta vàlua literària, inspirades i belles;

Articles, converses, lloances, controvèrsies, poemes, en fi tot ço que pot ésser d'interès als sardanistes, deguts a les ben trempades plomes de J. Alcrudo, Ignasi Argerich, (el bon company al qui la mort arreballà en plena joventut) Jordi Ampurdanès, Joan Balcells, F. Bajona i Vilaseca, Prudenci Bertrana, Ll. Bertran i Pijoan, B. Balaguer, J. Bernet Sala, Leandre Bertran, J. Noguera Solé, Manuel Capdevila, Aureli Campmany, Vicents Casals, M. Capdecolla, J. M. Canals, Joan Duran, J. Domènech Gilart, Aureli Cortiella, Joan Desclot, J. Estivill, A. Fargas i Batlle, J. M. Gassó, F. Gay, pvre, Ll. Gibert i Roig, Pere Girabent, Emili Gaya, Enric González R. Ginés, Ignasi Iglesias B. Marinelló, Joan Marfany, A. Marin, Jaume Munné, Enric Martínez, Enric Morera, Josep Miracle, Josep Mainar, Marian Lleixà, C. Pellicer, J. M. Pons, M. Pons i Barris, Llorenç Perramon, Joan Plà, Juli Puigdemongas J. Rigalt Casajoana, L. Roura Garriga, Adolf Romero, Pere Rodriguez, Miquel Solé, M. Tolosà Surroca, Rosend Tort, V. Urios, Manuel Valdeperas, Flor de Llibertat, Sarrot, Tatet, 1 noi de 100, Camaló, Carvi, Ginester, Llamps i Trons, (amb la seva gràcia punyenta) Rafel (el de les encertades siluetes) Josepet, Nosaltres dos, Nitius, En Ciset,

etc. etc.; — un bell conjunt d'articles.

Intervius amb Leandre Bertran, Josep Blanc, Enric Morera, Josep Serra i Eduard Toldrà.

Un cinquantena de gravats, amb els retrats de Josep Blanc-L. Bertran, Josep Cortadella (l'entusiasta sardanista, mort tragicament), Climent Lozano, Enric Morera, Joan Maragall, degut a la ploma d'en Rigol; Joan Noguera Josep Serra, Eduard Toldrà i Pep Ventura; una quinzena de fotografies de cobles, esbarts i Orfeons, una portada d'en Lluís Villalta, dues d'en J. M. Rigol, ninots d'en Boyls, fotografies d'aplecs sardanístics audicions i de l'onze de setembre.

Tres números extraordinaris, dedicats als genis Joan Maragall i Enric Morera i a l'Aplec de la Sardana l'altre.

Un número dedicat a la històrica data de l'onze de setembre.

Ço és, explicat molt per damunt; el que conté el primer volum de LA SARDANA o sia L'ANUARI SARDANÍSTIC DE L'ANY 1921, volum que tot sardanista i tot aimant de la sardana tindrà fort interès en posseir en lloc preferent de la seva biblioteca, car constitueix el més detallat i documentat resum de la temporada sardanística de l'any passat.

Les Sardanes en l'any 1921 «Cobla Cathalonia»

Ens és ben grat publicar el resum anyal d'enguany, d'aquesta cobla que amb tot i ésser de les modernes compta amb tantes simpaties.

La cobla ha celebrat en conjunt 221 audicions, repartides així.

Gener, 11; Febrer, 10; Març, 10; Abril, 15; Maig, 20; Juny, 22; Juliol, 31; Agost, 32; Setembre, 28; Octubre, 15; Novembre, 13; Decembre, 14;

Ademés de les audicions que comunment efectuen a Barcelona, s'han fet les següents a fora: Molins de Rei, Tiana, Sta. Coloma de Gramanet, Colònia Pearson, St. Just Desvern, Torra la Vid, Ripollet, Capellades, Esplugues, Prat del Llobregat, St. Vicents dels Horts, etc.,

Totes aquestes audicions han reportat un ingrés de 20,730 pessetes, que es poden distribuir en mesos:

Gener, 841 ptes; Febrer, 641; Març, 1091; Abril, 1394; Maig, 1702; Juny, 1881; Juliol, 1904; Agost, 3766; Setembre, 2966; Octubre, 1219; Novembre, 1668; Decembre, 1657.

Englobades les quantitats, representen un promig de prop de 94 pessetes per audició; 1884'50 pessetes per músic, a l'any o sigui 5'10 ptes. cada dia.

Nostre desig és que augmentin el número d'audicions en l'any 1922.

Hi ha molta costum entre els autors de sardanes de repetir els cants en els transcurso de les mateixes. Per nosaltres el cant mes *repetit* que hem trobat és el de «La més petita».

* *

En el concert de sardanes de cap d'any al Palau, varem notar una cosa: que quan un tenor fa un *gall* la gent es posa a fregir *peix*.

* *

Diàleg en una audició:

Llamps—Quina tirada té aquesta sardana.

Trons—Aquesta «Sardana» tira... mils exemplars.

* *

A la Rambla dels Estudis se li deuria haver de canviar el nom per el de la Rambla dels sardanistes, doncs cada dia de vuit a nou, es reuneixen més aimants de la nostra dansa que en una audició de sardanes.

* *

Sabem d'un jove tan galant que es queixava sorollosament de que en una audició es fessin presents a les senyorettes sardanistes.

No sempre ha de treure la toia el vostre germà, com en les audicions per vosaltres organitzades!...

* *

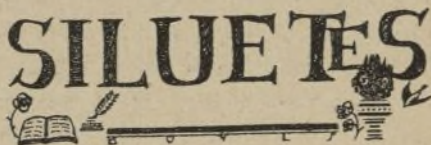
Els programes de les audicions de mica en mica es van arreglant; després

diran que no s'en treu res d'empendre una campanya... No sempre ha de guanyar la majoria.

* *

La Principal de Perelada, el dia 15 al matí ens farà sentir sis sardanes noves que crec que les hi han portat els Reis.

Llamps i Trons

XVI

El Contrabaix

Es l'instrument més seriós de tots els qui componen la cobla. La seva visió per si sola ja inspira gravetat; és com si diguéssim, el pare de la cobla. Ell infiltra la serietat als demés companys sonors. Quan ell parla deixa sentir sa veu pausadament i si veu que la tenora empren un cant massa aixelebrat, sa veu sembla un reny, reptant-la per haver fugit del bon camí i l'invita a rependre la serietat deguda.

O! Contrabaix fés prevaldre la teva forsa i la teva experiència per a que tots els teus companys de cobla no la deixin mai aquesta serietat i si alguna vegada la joia és amb ells fés aquesta alegria l'exterioritzin amb mida per a que de la sana alegria no passin a l'esbogerrament degradant.

Rafel

Flors de Cingle

Musica del Mtre. Casademont

La amor, a la muutanya,
no es cansa d'estimà.
La amor aquí no enganya,
com diu que enganya al pla.

Poncelleta closa,
frisant per ser rosa:
vina amb mi i reposa
damunt del meu cor.

Donzella estimada,
trista enamorada;
la que no és aimada
d'anyorança mor.

La amor, a la muntanya,
no es cansa d'estimà.
No vingui gent estranya
per dur-nos baix el pla.

Minyó que m'anyores,
tu que m'enamores
i el meu pit arbores,
creient-te segü:
la gentil donzella,
no pensant en ella,
va tornant-se vella
confiada en tu.

La amor, a la muntanya,
no es cansa d'estimà,
La amor aquí no enganya,
com diu que enganya al pla!

Ignasi Iglesias

Parla el Mestre Antoni Juncà

Assabentats de l'estada a Barcelona del Mtre. Juncà i afanyosos de proporcionar als nostres llegidors una estona de delectansa amb les paraules interessants que ell pugués dir, cuitàrem a cercar-lo per a no deixar perdre aquesta ocasió propícia.

Mestre Juncà és, en efecte, un dels músics empordanesos que més s'han distingit per la quantitat i sobre tot per la qualitat de les seves sardanes. Bastarà un petit esboç de la llista de premis que ha obtingut en certàmens i concursos per a fer-se càrrec de com la seva obra és nombrosa i excel·lent l'any 1906 li varen ésser premiades en el Concurs de Girona les sardanes «Cançó Trista», «L'Antonia», «La Font d'en Pericot» i mencionada «La Reina Victòria»; l'any 1907, a Girona també, es feren dignes de premi «Raigs de lluna» i una col·lecció de ballets; a Palamós, «L'Aplec de St. Martí» i a Olot «Canigó»; l'any 1918, a Vich, varen premiar-li «Cants i planys»; el 1919 a Mataró la sardana «Font Romeu» i la glossa per a banda «Vora voreta la mar»; l'any 1920, a Sans, «La Vaca Cega» i el 1921, a Girona, «L'avi Xena». Ultra aquestes, recordem encara amb fruïció «La xerrameca dels vailets», «Records passats», «Les Cullaretes de St. Miquel», «A la memòria de l'Avi Pep», «Les noies de Prats de Molló» i encara moltes altres que completen la seva magnífica producció.

Amb tots aquests detalls fixos en la

ment i taral·leiant trossos de les seves sardanes anarem a trobar al Mtre. Juncà i al voltant d'una tauleta de bar i entre glop i glop de cervesa comensà a descapdellar-se la delitosa conversa.

—Vostè que és un dels autors que més han contribuït a la depuració artística de la sardana, podria dir-nos que en pensa de l'evolució musical soferta per la nostra dansa?...

—Crec que és ja arribat el moment de desllindar els camps i separar completament els dos gèneres de música sardanística que ara es conreen; em refereixo a les sardanes essencialment ballables i a les sardanes amb mires més aviat a obra de concert. Això no ens podria portar cap perjudici i permetria en canvi als autors del segon gènere explaiar-se més amplament, sense les necessaries limitacions que el ritme de la dansa imposa. Chopin té valsos i te poloneses gaire bé impossibles de dansar i el mateix Wagner va escriure algunes *marxes* en les quals es faria molt difícil seguir el pas, sense que per això deixin d'ésser aquestes obres valsos, poloneses i *marxes*. Això mateix podria fer-se amb les sardanes, sense que, per les raons exposades les destinades a concert deixessin d'ésser veritables sardanes.

—Per un i altre cantó, quins autors creu que més s'han distingit en la llur producció sardanística?

—Jo veig surar per damunt l'obra del Mtre. Morera, l'autor de sardanes més

empordaneses de Catalunya, el continuador i depurador de l'obra iniciada per En Pep Ventura i l'únic que escrivint sardanes inmillorables com a dansa, les pot fer figurar a l'ensens com magnífiques peces de concert. Especialitzat en aquesta darrera modalitat de la sardana, sobressurt la figura d'en Garreta, creador de la seva escola i que fa ja molts anys que ve enriquint amb la seva esplèndida producció el repertori musical de la nostra dansa. Demés d'aquestes figures inicials, hi ha els nombrosos seguidors de les petjades dels mestres i amb forma per cert ben encertada per molts d'autors que fóra llarg d'anomenar.

—També hi ha, afegirem, una altre categoria de compositors: la dels autors dolents...

—Efectivament; han sorgit una sèrie d'autors *criminals* que escriuen obres amb el nom inadequat de *sardanes* i dic *criminals* perquè és un crim malmetre com fan ells la música bellíssima de la dansa catalana i, paralelament, la mateixa dansa. Cal donar el crit d'alerta i deturar-los a temps, car d'altra faisó arriuarien a desprestigiar tota l'obra sardanística de Catalunya.

—Més, qui o què creu que és la causa del gaire bé podríem dir triomf d'aquestes *sardanes*?

—Molts factors hi ha, naturalment, que hi contribueixen: els que les escriuen, els que les aplaudeixen, però la culpa principal és dels músics. Les cobles haurien de tenir sempre cura en no tocar més que bones i veritables sardanes i això beneficiaria no solament a la dansa catalana, sinó també a elles mateixes, doncs podrien posar més de relleu el mèrit de llur tasca interpretadora.

—Tan mateix, el parlar asseca la gola i els gots davant nostre són encara plens...

Engolit un xic del seu contingut i encés la cigarreta de la cordialitat, la conversa era represa, afanyosament.

—Podria, ara vostè, comunicar-nos

quiscuna suggestió seva particular sobre el conreu de la sardana a Catalunya...

—Més que sugestions, observacions podríem dir-ne; observacions ben afalagadores per uns i quasi vergonyoses per altres. La sardana, al meu entendre, s'ha trasplantat; ha vingut de l'Empordà a Barcelona. A Barcelona cada dia va escampant-se més i hi ha una florida d'audicions magnífica; a l'Empordà, en canvi, es va conreuant, sí, però amb una certa fredor; ja no hi ha aquella afició i aquell respecte que feien de la sardana el principal, per no dir l'únic, esplai de les gentes empordaneses. Jo he vist a Figueres fer sessions de balls i tocar no més una sardana al principi i una al final; he vist poble de l'Empordà on per la festa major no hi ha hagut cap audició de sardanes! Això hauria de fer enrogir de vergonya la faç dels empordanesos que a la fi potser es deixaran pendre el tresor característic de la terra i veuran substituïda la sardana, la dansa noble i popular, encisadora i per l'infecte ball agafat, embrutidor de multituds i pervertidor del bon gust...

La veu de Mtre. Juncà, suaument afalagadora i amable fins al moment, havia devingut sonorament indignada i fortament enèrgica; una petita pausa per a aprofitar el pagament de la consumació i altra volta deixarem lliure la veu inestroncable de la nostra tafaneria indiscreta:

—Així, doncs, s'ha adonat de l'increment que va prenent a aquesta ciutat la sardana?

—Me n'he adonat amb gust i he vist als barcelonins dansar bé la sardana; sovint, però, els ballaires perden la sèrietat i perjudiquen amb les seves innovacions la bellesa plàstica de la dansa nostra...

He observat, també, com entre els autors de sardanes en sobressurten alguns de barcelonins i amb obres ben personals i plenes de musicalitat; tenen, no més, de vegades, un xic descuidada la intrumentació—cosa altrament ben comprensible—i deguda a això han arribat fins a escriure

coses impossibles del tot de tocar.

—Cap nova orientació a seguir no li és suggerida?...

—Plau-me la corrent iniciada d'ampliar el camp d'acció de la cobla, amb les glosses de danses populars, per exemple. Si en lloc de tocar no més sardanes, donem a les cobles altra producció igualment interessant i eixamplem els seus domenys, serà llavors aquella la veritable orquestra nacional i, a l'ensem, facilitarem la tasca dels compositors proporcionant-los-hi lloc on esplaïar amb música popular i nostra, la seva ànima d'artistes de la terra...

—No té cap obra en projecte, cap nova producció que poguem anunciar?

—Tinc ganes de fer alguna d'aquestes glosses sobre temes populars, però res en concret puc dir-los-hi encara...

La franca acollida i afable cordialitat del Mtre. Juncà ens privaven gaire bé de rememorar-li les seves atencions i demanar-li perdó per les nostres molèsties, cosa que fou feta molt timidament.

I va deixar-nos l'ànima tan saturada—diguem-ho així d'Empordà—, tan plena de les excel·lituts d'aquella terra, que quan al sortir al carrer, el ventijol suau de Barcelona ens acaronyava la faç manyagament, ens semblava sentir al voltant nostres el buf omnipotent de la tramuntana...

Nosaltres dos

Dissabte 14—Nit: Joventut Nta. La Falç. Foment de la Sardana; cobla «Cathalonia».

Centre A. de Dependents del C. i de la I.; cobla «La Principal de Perelada».

Diumenge 15—Matí: Foment Sardanístic de St. Martí. Plaça de Valentí Almirall. Almirall; cobla «Barcino».

Esbart Català de Dansaires. Plaça de St. Just. Audició de sis sardanes inèdites; cobla «La Principal de Perelada».

Tarda: Nostre Casal. Passatge Font, 16, enfront de la Sagrada Família; cobla «Barcino».

Nit: Esbart de Dansaires Verdaguer. Nàpols, 215; cobla «La Barcelonina».

Ateneu Obrer Català de St. Martí. Plaça del Mercat, 2; cobla «Barcino».

BADALONA

Diumenge 15—Matí: Foment de la Sardana. Plaça de Cà la Ciutat; cobla «La Principal Barcelonina».

Tarda: Penya Cupidos. Estatge de l'Orfeó Badaloní; cobla «La Principal de Perelada».

MOLINS DE REI

Diumenge 15—Tarda: Audició de sardanes per la cobla «Principal Barcelonina».

GAVÀ

Dimarts 17 — Societat L'Igualtat; cobla «La Principal Barcelonina».

“LA SARDANA” 1921

Els 31 números apareguts durant l'any passat formen un esplèndid volum d'enquadrernació forta, en tela, d'unes 450 planes, amb profusió d'articles i poesies i amb una cinquantena de gravats

Tapes i enquadrernació 2 Ptes.

(Preu que ens ha estat concedit comptant amb número crescut d'enquadrernacions)

Tots els qui vulguin tenir enquadrernada LA SARDANA poden entregar els números a la Impremta «Omega» Ample, 53, per tot el dia 25 del corrent

A la mateixa Impremta tenim números atrassats de «La Sardana» al preu corrent

SABADELL. En la grandiosa platea del Principal Modern i organitzada per la patriòtica entitat, F. de la S. de la J. N. va tenir lloc una lluada audició de sardanes, qual programa anava a càrrec de la notable cobla «La Principal de la Bisbal», que una vegada més es va fer aplaudir en nostra ciutat.

La festa, degut a les inclemències del temps gelat, no es va veure però no era tampoc deslluïda, ja que la nostra típica dansa sempre compta amb un bell estol d'abnegats d'ambdós sexes que faci el temps que vulgui, ells cap allà.

=Al Bar Imperial, la nostra cobla, «La Principal del Vallès», continua fent-se aplaudir amb les audicions *Vermouth*, que ve donant a les festes al matí de 10 a 1.

Anis del Taup

GRANOLLERS. En la Diada de Cap d'Any, s'ha inaugurat a Granollers una nova entitat que ve a agrupar tots els aimants de la dansa nacional i així fomentar amb més profit les audicions de sardanes.

Per a inagurar la seva actuació, aquest nou Foment va contractar a la molt aplaudida cobla «Cathalonia» de Barcelona que va executar brillantment dugues audicions en el mateix dia.

Desitgem corament una llarga i

pròspera vida a la nova agrupació sardanística que no ho hem de dubtar, treballarà incansablement per l'enaltiment de la nostra dansa.

C.

=La Joventut Nacionalista i Agrupació de Escoles del Ateneu Democràtic Regionalista del Poble Nou ha organitzat pel dia 15 del corrent a la tarde, amb motiu de la inauguració de una Biblioteca un gran Festival en el que hi pendran part: Escola Choral Martinenca, Orfeo de Llevant, Esbart de Dansaires del Casal Nacionalista de la Barceloneta, Escola de Rítmica de la Escola del Poble Nou i la cobla La «Principal de Tortellà».

Joventut Nacionalista «La Falç»

Dissabte 14 de gener a les deu de la vetlla.

Gran Audició de Sardanes per la cobla

CATHALONIA

Amb col·laboració del

«Foment de la Sardana» de Barcelona

=Heus aquí el programa que ha combinat l'Esbart Català de Dansaires per a celebrar el XIV aniversari de la seva fundació: el dia 14, al vespre, sessió de danses populars a l'estatge

de l'entitat—Caçador 4 pral.—i a la qual es podrà assistir mitjansat invitació personal; el dia 15, al matí, audició pública de sardanes a la plaça de St. Just per la cobla La Principal de Perelada, i a les dugues de la tarda àpat de germanor pel qual s'admeten inscripcions tots els dies de 7 a 9 del vespre al domicili social de l'Esbart.

Es digne d'observar-se el bon gust que ha presidit la formació del programa de l'audició de sardanes, el qual serà compost de sis estrenes d'autors dels més notables; seran aquestes, per l'ordre de l'audició: La Gentil Roser (Serrat), Nineta ninó (Fornells), L'hereu i la pubilla (Toldrà), La Cirera (Morera), Sang Nova (Juncà) i La riuada (Blanc).

Tant per la categoria dels autors, com de la cobla interpretadora, suposem que els sardanistes acudiran en legió a la plaça de St. Just a delectar el seu esperit i fortificar el seu cos.

---

*Comentant les revistes catalanes
fas que desapareixin les forasteres
i no s'en publiquin de noves en
altre llengua.*

*Nacionalista, suscriu-te a LA
SARDANA i fes-hi suscriure
als teus companys de causa.*

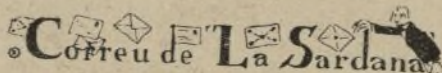
—Es vegeren sumament concorregudes, diumenge tarda i nit, les sales de la Joutut Nta. La Falç, amb motiu de la Diada de la llengua catalana.

La cobla «La Principal de la Escala», va ésser encarregada de executar

dugues formoses audicions amb uns triats programes.

Aquestes audicions han estat un brillant èxit de la Secció Dansaire, que fou la organitzadora i motiu per a que la cobla de La Escala pogués lluir-se en la interpretació de les sardanes sonades.

—Penya Cupidos de Badalona, cel·lebrarà una gran audició de sardanes en l'hostatge de l'Orfeó Badaloní pel dia 15 de gener a càrrec de la cobla «La Principal, de Perelada»

J. Riera—Prenem nota de la seva darrera lletra. Mercés.

C. Girona. Està molt bé, però no es publica, com tants d'altres.

A. Garcia.—En el fons està bé. Però cal espurgar-lo abans d'ésser publicat.

A. Algorté—Si vostè creu és publicable envii... Les planes de LA SARDANA estan obertes a tot hom qui al escriure se senti animat per un noble ideal.

E. Vallvé. — No podem respondre concretament a la seva pregunta. El Foment de la Sardana de Barcelona deu tenir en els seus estatuts algun article concedint facultats a un número determinat de socis per a demanar una reunió general. Son els socis qui deuen escatir aquests assumptes de compte i no nosaltres.

J. Bernat i Sala. — Ens creïem poder-lo veure particularment i fer-li avinent perquè no s'havia publicat aquell article. A causa molt exclusable és degut que que aquell original s'hagi extraviat.

Ferreteria i Bateria de Cuina

F. CORNET

Central: Travessera, 56   Sucursal: Salmeron, 125

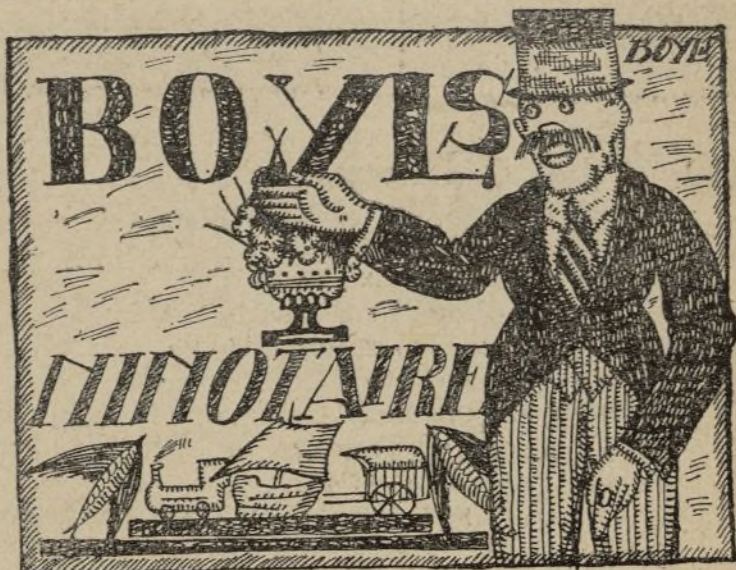
Telèfon 1600 G

BARCELONA

NINOTS

ANUNCIS

HISTORIETES

ADRESSA: PRINCESA, 55. — BARCELONA

La Principal de Llagostera

REPRESENTANT

JOSEP SOLÉS

LLAGOSTERA

(Girona)

COBLA CATHALONIA

REPRESENTANT

NARCÍS ABADIA

St. Medí, 26 — BARCELONA (SANS)

COBLA TRULLASSOS

REPRESENTANT

MIQUEL MASSANA

S. Gaietà, 21-Tel. 6373-TERRASSA

NOVA COBLA

LA PRINCIPAL DE BAGES

PER A CONTRACTES

JOSEP JUANOLA

Coso, 41, 4. 2.

MANRESA

COBLA BARCINO

LEANDRE BERTRAN

Aglà, 4, tenda

BARCELONA

Per a parlar: de 2 a 4 i 8 a 9

LA PRINCIPAL BARCELONINA

REPRESENTANT

MIQUEL BACH

Ponent, 48, pral. 1.^a BARCELONA

ELS MONTGRINS

DE TORROELLA DE MONTGRÍ

L'ALIANÇA DE RIPOLL

MESTRE
DIRECTOR

RAMON SERRAT

LA PRINCIPAL DEL CAMP

VALLS

REPRESENTANT

LLUIS MAGRINYÀ

Verdi, 55. Tel. 355 G. BARCELONA

ARXIU DE LA SARDANA

Cobles :

La Pirinenca, de Camprodon

La Principal, de Cassà de la Selva

La Selvatana, de Cassà de la Selva

Rossinyols, de Castelló d'Empúries

L'Art Gironí, de Girona

La Principal, de La Bisbal

La Principal, de La Escala

La Principal, de Perelada

La Principal del Vallès, de Sabadell

La Farnense, de Sta. Coloma de Farnès

La Principal, de Tortellà

Per a contractes: **JOAN NOGUERA SOLÉ**

BRUNIQUEL, 38, PRIMER 2.ª = BARCELONA

Teleg. i Telèf. BARCELONA = **NOGUERA SOLÉ Bruniquer, 38**

ANÍS DEL TAUP

EL REI DELS ANISSATS

Josep Germà

SABADELL

E. SESÉ
SASTRE

Ferran VII, 33, 2.
BARCELONA

“La Sardana”

Revista Popular de Folk-lòre

Redacció i Administració:

JAUME GIRALT, 4, pral.

Número ordinari: 16 pàgs.

SURT ELS DIVENDRES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Al mes Barcelona . . 0'75 Ptas.

» Fóra. . . . . 1'00 »

Número solt: 20 cèntims

Impremta
OMEGA

Ample, 53 . Barcelona

“L'Horitzó”

Periòdic quinzenal de Joventuts

Literatura escollida

Pàgina artística

NÚMERO SOLT: 0'30 PTES.

Surtirà els dies 7 i 22 de cada mes

“L'Estevet”

Setmanari Nacionalista Popular

Surt tots els divendres

Val 15 cèntims

Fill de PAUL IZABAL

PIANOS-PIANOLES

DE THE ÆOLIAN Co.

Steinway & Sons - Weber - Steck - Stroud

Æolian - Duo - Art - Pianola Piano

Rollos per a Pianola 88 notes

Vendes per Concursos, amb premis

DETAILLS A

CENTRAL:

Passeig de Gràcia, 35

Telèfons 1890 A - 5414 A

SUCURSAL:

Carrer Bonsuccès, 5

Telèfon 4343 A

BARCELONA